

Trpaslíčkova smrt - Devátá dekáda

- příběh 081

mimozemský trpaslíček dorazil na setkání obyvatel městečka, ve kterém kratší dobu žil a jenž svolali lidé zneklidnění záhadnými světly na obloze, zvuky v hlubinách pod městem a častým mizením dětí a důchodců. pozváni byli také zástupci vlády, armády, vědců a lékařů. po třech hodinách bouřlivé diskuse, kdy na sebe všichni rvali, konečně kdosi řekl zásadní věc, na kterou trpaslíček celou dobu čekal.

"všimnul si vůbec někdo, že všechny záhadný jevy a mizení sousedů začalo přesně ve chvíli, kdy se k nám přistěhoval tento záhadný malý zakrslý cizinec?" ukázal občan prstem na trpaslíčka. zasedací místnost utichla a veškeré zraky zaměřily k trpaslíčkovi, který doposud mlčel a laserovými paprsky vycházejícími z očí propíchoval jednoho domorodce po druhém.

"dobře, prokoukli jste mě a je čas jít s pravdou ven. opravdu nejsem z tohoto světa a přišel jsem, abych na vás prováděl výzkum," řekl suverénním hlasem. ticho by se dalo krájet.

"to je dobrej fór," promluvil hlas jakéhosi občana.

"váženě někdo věří, že by se nám pravý mimozemšťan přiznal, že přiletěl z cizí planety, aby nás zkoumal? někdo takový by chtěl zůstat v utajení a nedával by hloupě najevo svoji přítomnost."

"sousedě, to dává logiku. musíme hledat původ záhady jinde," řekl kdosi jiný a setkání pokračovalo dál. mimozemský trpaslíček se mezitím nenápadně vypařil, aniž by si toho kdokoliv všiml a šel do velké jeskyně pod pronajatým domem, kde mučil unesený domorodce a připravil k odpálení obří nálož, aby po sobě zničil veškerý stopy.

- příběh 082

mimozemský trpaslíček vyrazil na lov zdivočelých divochů. povolení sice nedostal, ale to mu nezabránilo přiletět do divošské vesnice jako zdivočelá voda. jen tedy nepočítal se sluníčkáři - ochránci přírody a primitivních domorodců, kteří po předchozích špatných zkušenostech již byli připraveni na ilegální lovce. sotva trpaslíček vystoupil z lodi a začal kosit divochy jako na zdivočelém bále, jeden ze sluníčkářů ho trefil přímo mezi oči a na místě zabil. divoši trpaslíčka stáhli z kůže, vykostili a maso uvařili k večeři. z trpasličí pokožky později vyrobili buben pro přivolávání deště.

- příběh 083

mimozemský trpaslíček v noci zjistil, že se během koupání v moři krve nakazil agresivním druhem pupíkových trpaslíčků. byl strašně nasranej, když musel sledovat, jak mu vylezají z pupíku, vesele tancují po břiše a rozdělávají z břišních chlupů ohně.

"tak to kurva ne!" zařval a šel k pracovnímu stolu. chvíli prohledával šuplíky, dokud nenašel starou dobrou tužku.

"ještě sem tady někde měl ořezávátko," drbal se ve vousech a nasraně házel papíry na zem.

"tady je!" zakřičel radostí, když našel, co hledal. naostřil tužku, šel do postele a dělal, že spí. stal se lovcem a vyčkával kořisti.

lov pupíkových trpaslíčků není prdel. nejsou úplní dementi, takže jim musíte dát dost času, aby získali pocit, že jim nic nehrozí a vylezli ze svých úkrytů. svých obětí se nakonec dočkal. nejdřív se objevil jeden, pak druhý a nakonec celá skupina. lehce pootevřeným okem je zaměřil a zcela neomylným zásahem hrotem tužky začal jednoho za druhým propíchovat skrz na skrz.

"já vám dám, zmrdi!" bodal pupíkový trpaslíčky, až všechny na břiše zlikvidoval. to ale

mimozemskému trpaslíčkovi nestačilo, potřeboval se taky zbavit nákazy v břiše. vrazil tedy tužku do pupíku a začal bodat všude kam dosáhl. vytahoval jednoho pupíkového trpaslíčka za druhým, někteří se sice nechtěli pustit střev a vnitřností, ale i ty nakonec přemohl.

"to jsem jim nandal," řekl spokojený mimozemských trpaslíček, když viděl svůj dřavý pupík a cítil klid uvnitř těla. s pocitem dobře vykonané práce usnul spánkem spravedlivých.

- *příběh 084*

mimozemský trpaslíček natrhl osmdesátoučtvrtou prdel.

"jsem největší trhač prdelí ve vesmíru!" zařval. pasažéři v tramvaji vstali a začali tleskat.

"vystrčte prdele a připravte se k natrhnutí," zavelel. tramvaj přestala tleskat a cestující vystrčili prdele.

mimozemský trpaslíček trhal prdele, seč mu síly stačily, až byl celý vůz veřejný dopravy zbrocen krví.

- *příběh 085*

mimozemský trpaslíček se postavil na balkoně k mikrofonu před natěšený dav.

"právě jsem se vrátil a všechny vás osvobodím."

davem zašumělo nadšením doprovázeným jásotem.

"nebuďte tak veselý, kreténi, jste odsouzeni k vyhubení," zasmál se mimozemský trpaslíček a začal publikum kropit z mimozemského plazmového kanónu. překvapený kusy davových údů s vnitřnostmi létaly všude kolem a ve vzduchu byla cítit svoboda.

- *příběh 086*

mimozemský trpaslíček během potulky narazil na pěkně posranou píčovinu.

"co to kurva je," sehnul se k zemi, aby píčovinu sebral.

jakmile natáhl ruku, posraná píčovina vycenila zuby a mimozemského trpaslíčka sežrala.

- *příběh 087*

mimozemský trpaslíček v pátek vysral hnědou mlhu tak hustou, že by se dala prodávat jako latěčko.

"asi bych měl v praze otevřít kavárnu," zamyslel se trpaslíček a znovu si usral jako král.

ulicemi města plíživě tekla jedovatý trpasličí puch a vše, čeho se zápach dotknul, umíralo v příšerných bolestech. poslední žijící obyvatelé se shromáždili v chrámu na kopci a žádali svého boha o záchranu holých životů.

"bože, pomoz nám a vysvobod' nás z tohoto utrpení," prosili před oltářem kněze, který z posledních sil otravoval chrámový ovzduší silně zapáchajícím kadidlem z dětských prdelek.

"moji milí malověrní," promluvil shůry pištivý kastrovaný hlas, *"jak si přejete."*

oblaka rozptýlila obří ruka držící skleněný poklop, jímž přikryla celé město i s veškerým zbývajícím životem.

"bože, proč jsi nás opustil!" křičeli umírající.

"protože už mě delší dobu pěkně serete," odpověděl hlas boží.

- *příběh 088*

mimozemský trpaslíček potkal na záchodech hovno.

"ahoj, odkud jdeš?"

"z prdele, trpaslíčku, z prdele."

"a kam jdeš?"

"do prdele, trpaslíčku, do prdele."

- příběh 089

mimozemský trpaslíček svolal proválačnou demonstraci.

"mír je válka, otroctví je svoboda!" pozdravil trpaslíček hojné účastníky.

"hurá! hurá! hurá!" burácela plná pláň.

"vědomost je slabost!" zvolal trpaslíček.

"hurá! hurá! hurá!"

"to sou dobrý dementi," řekl potichu trpaslíček generálovi po svém boku.

"zkus jim to říct," zachechtal se generál.

"všichni jste tupí dementi!" zakřičel trpaslíček do mikrofonu.

"hurá! hurá! hurá!"

"já z nich snad budu mít smrt," kroutil trpaslíček hlavou, "vždyť sem si dělal jen prdel."

- příběh 090

mimozemský trpaslíček navštívil pozemský sociální sítě. pravda, byl trochu opilý, sfetovaný a řádně zborcený krví mrtvých viňátek. přihlásil se do několika diskusních místností, ve kterých primitivní pozemšťani řešili své primitivně nedůležitý debility.

"čau kundy, všichni chcípnete," oznámil diskutujícím a čekal, že se někdo zasměje. nikdo se nesmál.

"čůráci, řešíte sračky," čekal další smích.

"trole," odpověděl nějaký trapný anonym.

"konečně," zaradoval se v duchu mimozemský trpaslíček z první primitivní reakce.

"všichni chcípnete," napsal další zprávu jednoduchým diskutérům.

"běž do píči," odpověděl nějaký pozemský primitiv.

"no dobře, zahajují vyhlazování lidstva," reagoval mimozemský trpaslíček, chvíli pozoroval vysmajlíkovaný smích mentálně jednoduchých diskutujících a pak zmáčkl tlačítko, který vyslalo signál ozbrojeným družicím na oběžný dráze, jenž začaly bombardovat planetu zářením se smrtícím účinkem na lidi.

mimozemský trpaslíček nechal planetu pár měsíců kvasit ve vlastních sračkách a pak znovu přiletěl pozorovat zbytky lidstva, kterému se podařilo záhadným způsobem přežít. po delším usilovným pátrání objevil několik jeskyní, ze kterých prosvítaly světla ohňů s okolo sedícími špinavými lidskými troskami. chvíli je zpoza kamene poslouchal, aby zjistil, že se nic nezměnilo a lidi furt řeší sračky.